

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20176/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Крстић, адвокат у ..., против тужене Национална служба за запошљавање РС – Филијала Лесковац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2016/23 од 16.04.2024. године, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2016/23 од 16.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у другом ставу изреке пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2016/23 од 16.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 7032/22 од 24.03.2023. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име неоснованог умањења пензије за период од новембра 2019. године до 31.03.2020. године исплати новчани износ од 122,01 динара са законском затезном каматом почев од дана вештачења 06.02.2023. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка накнади износ од 55.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2016/23 од 16.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, док је иста пресуда у ставу другом изреке, у делу одлуке о трошковима поступка преиначена тако да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући по основу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Трошкови поступка представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Стога нема потребе за новим тумачењем права, за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана и од општег интереса, нити је потребно уједначавање судске праксе.

Одлуке на које се ревидент позива и то Рев 18789/23 од 21.09.2023. године и одлука Рев 3606/2019 од 03.10.2019. године, нису од утицаја, имајући у виду да трошкови поступка представљају споредно потраживање и утврђују се у сваком поступку у зависности од уврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП и одлучио као у првом ставу изреке решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. ЗПП и установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија тужиоца је изјављена против решења о трошковима поступка. Трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање и не узимају се у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни суд установио да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**